

lige Styrke, og saasnart han mister noget deraf, bliver han nødsaget til at trække sig tilbage. Saaledes f. Ex. navnlig de militaire Stillinger, ja, vi ere endog med Hensyn til dem gaaede saa vidt, at vi have sagt, at en fast ansat Militair ikke kan tjene over en bestemt Alder i den eller den Stilling. Derimod er der andre Embeder, i hvilke vedkommende Embedsmand kan tjene lige til sin Død, selv om han mister Arme og Been, hvortil han kan virke, saalænge han besidder en tilstrækkelig Deel af sin aandelige Kraft, og som saadanne Embedsmænd skal jeg nævne: Dommere, Præster, Amtmænd og en heel Deel Andre. Her er altsaa Forhold, der fremgaae af Besskaffenheden af selve Embedet, og som ville medføre, at der ved de Livrenter, som skulle opsættes, maa tages Hensyn til de forskjellige Stillinger, for at de kunne blive fuldkommen retfærdige. — Jeg kommer nu til en anden Betragtning, som medfører, at det, her er foreslaaet, ikke forekommer mig at være retfærdigt; det er den, at her ikke er sagt, at Embedsmændene selv skulle udrede en bestemt Deel af deres Pension, men derimod, at de skulle lide et bestemt Afdrag i deres Lønning. Pensioneringen og denne Opsættelse af en Livrente paa ubestemt Tid have vel nogen Lighed med hinanden, men der er ogsaa Forskjel imellem dem. Ligheden bestaaer deri, at Livrenten begynder med smaa Summer, der efterhaanden vore efter Indskudenes Størrelse og efter den Tid, der er hengaaet. Paa samme Maade forholder det sig med Pensionen, idet en Embedsmand, som kun har været en kort Tid i Tjenesten og har staaet paa en ringere Løn, ved sin Afgang faaer en ringere Pension end den, der har været længere i Tjenesten og har staaet paa en højere Løn. Heri er altsaa nogen Lighed, men Forskjellen bestaaer deri, at en Livrente gradviis vorer fra saa at sige Intet til en Sum, som er afhængig af Tiden, idet den ikke alene vorer med Tiden, men ogsaa naar der skeer Embedsforfremmelse, da der, saalænge Embedsmanden staaer paa en lavere Løn, kun svares 3 pCt., medens der, efterhaanden som Lønnen vorer, svares 4, 5 og 6 pCt. Pensionen er derimod fra Begyndelsen af større end Livrenten, og der hengaaer nogen Tid, inden denne arbejder sig op til samme

Størrelse som Pensionen, saaledes at der altsaa er baade en Lighed og en Forskjel imellem Livrenten og Pensionen, men Forslaget medfører den Besynderlighed, at, naar en Embedsmand længe har tjent Staten tru, og der da tilstaaes ham en Pension ved hans Afgang, saa skal han selv udrede en større Deel af den, end Tilfældet bliver med den Embedsmand, der har tjent i kortere Tid. Denne vil, navnlig hvis han har havt en højere Lønning, naar han gaaer af, kunne erholde en ikke ubetydelig Pension, og af den udreder han selv kun en ringe Deel, hvorimod den Embedsmand, der har tjent i længere Tid, og som maastee ifølge sine Indskud i Livrenteanstalten skal have lige saa Meget af denne, som hans Pension beløber sig til, ikke faaer en Skilling af Statskassen. Jeg vil spørge, om dette er en rigtig og retfærdig Maalestof at anlægge? Dette giver mig Anledning til at sige, at Spørgsmaalet ikke for mig staaer saa klart og gennemtaenkt, at jeg ubetinget kan gaae ind paa det paa den Maade. Retfærdigere vilde det stille sig, naar man sagde, at Embedsmanden selv skulde udrede en Deel af sin Pension; vi finde, at den Pension, der vil fremkomme efter Pensionsloven, vil være passende for ham at leve af med den Familie, han har tilbage, naar han gaaer af, men heraf skal han selv tilveiebringe en Deel, og Resten vil Staten skyde til. I saa Fald vilde der indtræde et Forhold, som lignede det med Forsørgelsen af de Efterlevende, idet Staten med Hensyn hertil giver Noget, medens Embedsmanden selv er forpligtet til at give Resten. Naar man altsaa saaledes overdrog det til Embedsmanden selv som en frivillig Sag at udrede en Deel af hans Pension, idet man sagde til ham: Vi overlade til Dig selv, om Du vil udrede en saadan Livrente for Dig selv eller ikke, saa komme vi, mine Herrer, over til, hvad der er Gjenstand for Forslaget under Nr. 19, der jo gaaer ud paa, at Pensionen skal nedsettes med $\frac{1}{4}$, hvilken det antages, at Embedsmanden selv udreder; men vil han det ikke, kan han lade det være. Hermed vil jeg ingenlunde have sagt, at jeg billiger Forslaget under Nr. 19; det er noget ganske Andet, men det ud-